3 වන පිටෙන්

අවශ්‍ය වන්නේ අපේක්ෂකයාගේ දහඩිය, මහන්සිය පමණයි.

1977 දී මේ ආකාරයට මමත් මැතිවරණවල යෙදී සිටියා. එහිදී සියලුම ගම්මානවල සංවිධාන කටයුතු එක් එක් පුද්ගලයින් විසින් භාර ගන්නවා. අපි මැතිවරණ ප්‍රචාරණ කටයුතු සඳහා ගෙයින් ගෙට යන විට ඔවුන් අපට ආහාර සහ තේ පැන්වලින් සංග්‍රහ කරනවා. එහිදී අපට විශාල වියදම් දැරීමට සිදු වුණේ නැහැ. බිම් මට්ටමේ රැස්වීම් 2 ට හෝ 3 ට පමණක් මගෙන් ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර ඉල්ලා සිටියා. බොහෝ අය ඒවා ඉල්ලුවෙත් නැහැ. නමුත් මම මැතිවරණයට අවශ්‍ය පෝස්ටර් ඔවුන්ට ලබා දුන්නා. මැතිවරණයක් ඒ ආකාරයෙන් පැවැත්වීමට හැකියාව තිබෙනවා. නමුත් ඒ සඳහා ජනතාව අතර ජනප්‍රිය විය යුතුයි. එසේ නොමැතිව මේ කිසිදු කටයුත්ත සිදු කිරීමට නොහැකියි.

අප මැතිවරණයට අපේක්‍ෂකයින් තෝරා ගත යුත්තේ ඒ ආකාරයටයි.

බිම් මට්ටමේ පැවැත්වෙන මැතිවරණයේදී අපට ඒ සියලූ ඡන්ද කොට්ටාශ වෙනුවෙන් සංවිධාන 5000 ක් පමණ අවශ්‍ය වනවා. ඇතැම් කොට්ටාශවල ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීමේ ස්ථාන 2ක් හෝ 3ක් පිහිටා තිබෙනවා. ඒ සඳහා සංවිධාන ඇති කිරීම දැන් අප ඉදිරියේ ඇති කාර්යයි. ඒවා ඇති කිරීමට නම් අප ඒ වෙත දැඩි අවධානයක් යොමු කළ යුතුයි. මෙය ජාතික මට්ටමේ කථා බහකින් යුතුව ජාතික මට්ටමෙන් පවත්වන විශාල මැතිවරණයක් නොවෙයි.

මෙහිදී සාකච්ඡාවට බඳුන් වන්නේ බිම් මට්ටමේ දී අප සිදු කළ සහ නොකළ වැඩකටයුතුයි. වසර 20 ක් බලයේ සිටි පුද්ගලයින් බිම් මට්ටමේදී කිසිදු කාර්යයක් සිදු කර නැත්නම් ඔවුන්ට තවත් වසර 05 ක් සඳහා බලය ලබා දීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. 1997 සිට වසර 20 ක ඔවුන් බලයේ සිටියත් කිසිම කටයුත්තක් ඉටු නොකළා නම් අප ඔවුන්ට බලය ලබා දිය යුත්තේ ඇයි?

අප කෙසේ හෝ ඡන්දය ජය ගත යුතුයි. ජයග්‍රහණයෙන් පසුව බලය භාර ගනිමින් ඉදිරි මැතිවරණ අවස්ථාවේදීත් බලය ආරක්ෂා කර ගැනීමට කටයුතු කළ යුතුයි.

මේ සියල්ල අතරතුර අපේ පාක්ෂිකයින්ගේ දැකිය හැකි එක් අඩුපාඩුවක් සහ විරුද්ධ පාක්ෂිකයින්ගේ දැකිය හැකි එක් දක්ෂතාවක් තිබෙනවා. ඒ ප්‍රාදේශීය සභා, නගර සභා හෝ පළාත් සභා තුළ ඇති බලය නොවෙයි. මහින්ද රාජපක්ෂ පාක්ෂිකයින්ගේ දැකිය හැකි විශේෂ ලක්ෂණයක් වන්නේ රුපියල් 10ක් වියදම් කර සිදු කරන කාර්යයට රුපියල් 100 ක් වියදම් වූ බව මවා පෑමයි. නමුත් අප රු. 100 ක වැඩකළත් බොරුවට මවා පාන්නේ නැහැ. ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරගන්නා තුරු මැතිවරණයක් පැවැත්විය නොහැකියි. ඔවුන් රුපියල් 10 ක කාර්යය රුපියල් 100 ක් යොදවා කළ බවට මවා පානවා නම්, අපි ඇත්තවශයෙන්ම රුපියල් 100 ක් යොදවා කරන කාර්යයට නිසි අගය ලබා දිය යුතුය.

පසුගිය කාලය තුල අපේ ආණ්ඩුව සිදු කළේ කුමක්ද

අපේ ආණ්ඩුව ජාතික මට්ටමේ කළ කාර්යභාරය පිළිබඳව ඇමැතිතුමාත්, මහලේකම් තුමාත් ඔබට කරුණු පැහැදිලි කළා. අප ඉදිරියේදී ඒ පිළිබඳව ඔබට පොතක් ලබා දීමට සූදානම් වෙනවා. එය කියවා අහකට දමන්න එපා සියලු සංවිධාන එය කියවා අප සිදු කළ වැඩකටයුතු පිළිබඳව ජනතාව දැනුම්වත් කළ යුතුයි.

අප එය නොවැම්බර් මාසයේදී පමණ ලබා දෙනවා.ඒ වාගේම තවත් පොතක් ඔබ පවත්වාගෙන යා යුතුයි.

තමන්ගේ ප්‍රදේශයේ සංවිධායක සමග එකතු වී තමන්ගේ ප්‍රාදේශීය සභාවට තමන් පසුගිය වසර 2*3 තුළ සිදු කලේ කුමක්දැයි එහි සටහන් කළ යුතුයි. විරුද්ධ පාක්‍ෂිකයින් වංචාවෙන් මුදල් හම්බකරගත්තේ කෙසේදැයි යන්නත් එහිම සටහන් කරන්න.

මැතිවරණය වෙනුවෙන් විශාල ප්‍රචාරයක් අවශ්‍ය වෙනවා. පළාත් සභාව තුළ තමන් ජනප්‍රියයි නම් 55% ට වඩා මනාප ලබා ගැනීමට හැකියාව තිබෙනවා. බොහෝ අවස්ථාවල තම ප්‍රදේශයෙන් බැහැර සිටින පුද්ගලයින් ප්‍රාදේශීය සභා මැතිවරණයක් වෙනුවෙන් ගමට එන්නේ නැහැ. මැතිවරණය සිදු කිරීමේදී එයත් සිහි තබා ගත යුතුයි.

බිම් මට්ටමේ වැඩකටයුතු සිදු කරන අතරම අපි තවත් කාරණයක් දෙස අවධානය යොමු කළ යුතුයි. අප ජාතික ආණ්ඩුවක් ලෙස බලයට පත් වුණත් එහි කොටස් 02 ක් තිබෙනවා. පළමුව අප ක්‍රියා කළේ එක්සත් ජාතික පෙරමුණ ලෙසයි. දැන් අප කටයුතු කරන්නේ ජාතික ආණ්ඩුවක් ලෙසයි. නමුත් මැතිවරණයේදී තරග කිරීමට එක්සත් ජාතික පක්ෂය සමග සිටින සියලූ පක්ෂ එකට එකතුවීමට තීරණය කළා. ඒ අනුව පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණය මෙන් ප්‍රාදේශීය සභා මැතිවරණයටද සියලු දෙනා එකට එකතු වෙනවා.

පළාත් පාලන ආයතන මැතිවරණ සඳහා අප ඉදිරියේදී සංවිධාන ඇති කරනවා. එම නිසා ඇතැම් අවස්ථාවල ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය අපේක්ෂකයින්ටත් අපත් සමග මැතිවරණයේදී කටයුතු කිරීමට සිදු වෙනවා. නමුත් ඒ සඳහා ඉඩ කඩ ලබා දිය හැකිවන්නේ අනිවාර්යෙන් ජයග්‍රහණය කළ හැකි පුද්ගලයන්ට පමණක් බව අප පැවසුවා. ඒ ආකාරයට අප වැඩ කටයුතු සිදු කළ යුතුයි.

එමෙන්ම පසුගිය කාලය තුල අපේ ආණ්ඩුව සිදු කළේ කුමක්ද යන්න පිළිබඳව ඔබට මතක් කළ යුතුයි. අප වසර 02 ක් බලයේ සිටියා. අප ආණ්ඩු බලය භාර ගන්නා විට රටේ විශාල ප්‍රශ්න තිබුණා. අසමගිය, ආර්ථිකයේ කඩා වැටීම්, ණය ගෙවීමට ප්‍රමාණවත් නොවන ආදායම ආදිය ඒ අතර ප්‍රධාන වුණා. බලය ලබා ගැනීමෙන් පසුව පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණය තවත් වසර 05 න් එළඹෙන බව අප දැන සිටියා. එම නිසා පළමු වසරේදී සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය අඩිතාලම අපි නිර්මාණය කළා.

අපි රටේ ණය බර පාලනය කළා. හම්බන්තොට වරාය ආදියේ ප්‍රශ්න අපි විසදාගත්තා. ඒ වගේම ඉදිරි වසරේ සිට අපට තවත් ආයෝජන ලැබෙනවා. ඒ ආකාරයට අපි වසර 02 ක් තුළ සංවර්ධනයට අවශ්‍ය මූලික අඩිතාලම් දැමුවා. ඉදිරි වර්ෂවලදී එහි ප්‍රතිඵල ලබා ගත හැකියි.

ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත පිළිබඳ වාර්තාව හා බුද්ධාගම

ඒ සියලූ වැඩකටයුතු සිදු කරන අතරවාරයේ, රවී කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ඇමැතිව සිටි කාලයේ සිටම බිම් මට්ටමේ සියලූ වැඩකටයුතු සඳහා අපි අවශ්‍ය මුදල් ලබා දුන්නා. ඒ මුදල් වියදම් කළ ආකාරය පිළිබඳව දැන් ජනතාව දැනුම්වත් කළ යුතුයි. ඒ ආකාරයට පසුගිය වසර 02 ක තුළ අප ලබා ගත් ප්‍රතිඵල රටට පෙන්වා දිය යුතුයි. මේ සියලූ වැඩ කටයුතු අතර මේ රටේ ආගමික සහ ජාතික සංහිඳියාව ඇති කිරීමත් අප සිදු කළා.

අතීතයේදී ජාත්‍යන්තරය අපව හැඳින්වූයේ මානව හිමිකම් උල්ලංඝණය කළ රටක් ලෙසයි. මාධ්‍යවේදීන්, ක්‍රීඩකයින් මරා දැමුවා. ඒවා ලෝකයේ වෙන කිසිඳු රටක් සිදු නොකළ ආකාරයේ ක්‍රියා. නමුත් අපි ඒ වැරැදි නිවැරදි කර ගත්තා. අද ලෝකය ජාත්‍යන්තර වශයෙන් අපව පිලිගන්නවා. කවුරුවත් අපව කොන් කරන්නේ නැහැ. ජපානය, චීනය, ඉන්දියාව, රුසියාව, ඇමරිකාව මේ සියලූ රටවල් අප සමග එකතුව කටයුතු කරනවා.

නමුත් අප විශේෂයෙන්ම අවධානය යොමු කළ යුත්තේ මේ රටේ දීර්ඝ කාලීන සාමය ඇති කරන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳවයි. සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාව එක් කරමින් ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතාවය ඇති කරන්නේ කෙසේදැයි අප අවධානය යොමු කළ යුතුයි. ව්‍යවස්ථා දායක සභාවක් සහ මෙහෙයුම් කමිටුවක් ඇති කරමින් අප වැඩකටයුතු ආරම්භ කර තිබෙන්නේ ඒ සඳහායි.

මේ ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත පිළිබඳ වාර්තාව නිකුත්වීමටත් පෙර බුද්ධාගම අනතුරේ, බුද්ධාගම නැති කරනවා යනුවෙන් ඇතැම් පුද්ගලයන් චෝදනා කළා. නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ තුළ බුද්ධාගමට ඇති ස්ථානයේ කිසිම වෙනසක් සිදු කර නැහැ. බුද්ධාගමට හිමි ප්‍රමුඛස්ථානය අපි ඒ ආකාරයෙන්ම ලබාදී තිබෙනවා.

ඒකීයභාවය පිළිබඳ විවාදය

මේ රටේ ඒකීයභාවය අපි කිසිදු ලෙසකින් හෝ දියාරු කරන්නේ නැහැ. මේ තුලින් අපි

10 වන පිටට

FROM PAGE 7

and in ourselves is emphasised. That the characteristic of impermanence defines nature and our lives and our relationships has been been reiterated by other thinkers after the Buddha. Plato tells us how Heraclitus, the great Greek philosopher, famously stated: “you cannot step in to the same river twice for fresh waters will be coming on you.” Buddha’s rejection of the idea of a permanent soul underlined the radical nature of his concept of impermanence. The Rg Veda, Upanishads, Gita and Christian and Islamic texts are predicated on the belief of something essentially permanent within us that eventually must account to God or, in the Indian sense, be absorbed with Brahama. The Buddha’s impermanence was shatteringly complete and did not stop in a halfway house.

This uncompromising fixation on impermanence is something that takes primary position in My Kind of Buddhism. I know it helps me in my existential living by giving me a deep philosophical perspective. We have all got to realise that all this will come to an end - sooner in some cases or later in others. “Before long, alas, will this body lie on earth, despised, bereft of consciousness, useless like a burnt faggot,” (Cittavaggo, Dhammapada). One of my most beautiful Buddhist sentiments arise at funerals when I hear the monks’ chant: “Aniccavatha sankhara…” It is so healing and reconciling.

In fact, funeral ritual in any religion is meant to reconcile and such ritual is soothing and calming. The Buddha inculcated his followers to be death conscious (marananussati) while living. I take this firmly as a base for a good life. The consciousness of dissolution and death must be ever present and must permeate our conduct. To me, it is the fundamental platform for a good ethic in life and it is fundamental for our mind’s peace. I like to realign Buddhist ethics on this central platform of consciousness. I reject the view that the Buddha’s call for marananussati signifies a devaluation of life. It doesn’t suggest that we stop enjoying life. That is important. My take on marananussati is as follows :do enjoy life; but realise that this will all pass away. Hence, frame your enjoyment accordingly. There is no basis for grabbing and grasping at any cost. Be real to give up.

It is interesting to note that Ignatious Loyala, Spanish Catholic Saint and the founder of the Jesuits, dwelt at length on death consciousness in his celebrated treatise, “ Spiritual Exercises.” These were a set of meditation practices carried out over a month in retreat. The exercises included a contemplation of the dissolution and death of the body. Loyala invites us to “anticipate our approaching dissolution, fasten our minion the conditions preceding death when our power of sight begins to fade, the sense of hearing grows dim, our mental faculties diminish in vitality, and the ego itself perishes.”

sjturaus@optusnet.com.au